

BISERIC'A si SCÓL'A.

Fóia bisericésca, scolastica, literara si economica.

Iese odata in septemana: DUMINECA.

Pretulu abonamentului:

Pentru Austro-Ungar'a pe anu . . . 5 fl.—cr.
" " " " jum. anu 2 „ 50 „
Pentru Roman'a si strainetate pe an 14 franci
" " " " „ j. a. 7 franci

Pretulu inserciunilor:

Pentru publicatiunile de trei ori ce contien
cam 150 cuvinte 3 fl., pana la 200 cuvinte
4 fl. si mai sus 5 fl. v. a.

Correspondintiele sè se adreseze la Redac
tiunea dela

„BISERIC'A si SCÓL'A“

Er banii de prenumeratiune la

TIPOGRAFIA DIECESANA in ARAD.

INVITARE DE PRENUMERATIUNE.

Cu fie-care di ni-se inmultiescu trebuintiele in biserica si in scóla. Cu fie-care di ni-se inmultiescu totu de odata si greutátile. Avem multa trebuintia, ca se scimu multe, si se facemu multe. Spre a poté sci, ceeace trebue se scimu, si spre a poté face ceea ce trebue se facemu, este ne-aperatu de trebuintia, cá se intretienemu unu organu de publicitate, in carele se inregistràm cele ce se petrecu dilnicu in biserica si in scóla, in carele se ne putem intielege unii cu altii, se ne putem comunicá ideile si vederile unii altor'a, se ne putem sfatui si luminá, si se ne putem ast-feliu dá cestiuniloru, ce ne preocupa cea mai buna solutiune.

Astadi lumea culta este pre deplin convinsa, ca societatea omenésca si diferitele corporatiuni, in cari este grupata acésta societate, numai ast-feliu póte merge inainte conform recerintiiloru timpului, in carele traimu, daca vomu tiené in evidentia ceea ce se petrece in sinulu societátii, daca vomu esaminá faptele, si evenemintele, si daca in fia-care momentu si in faci'a fie-carui actu ne vomu sfatui si ne vomu luminá unii pre altii asupra cestiuniloru ce ne privescu de o po-triva pre toti.

Acést'a este missiunea, ce si-o a impusu in ale bisericeii si ale scólei acestu organu de publici-tate la infientiarea sa inainte cu opt ani de dile.

Cum si-a implinitu fói'a nóstra acésta missi-une, o scie de siguru mai bine, decât noi ono-ratulu publicu. Ceea ce scimu si noi este, ca ómenii, cari au formatu in decursulu acestoru optu ani personalulu redactiunei au facutu totu ceea ce le-a fost prin putintia spre a esecutá program'a, ce si-o a impusu acestu organu de publicitate dela inceputu.

Acést'a este uniculu lucru, ce-lu putem pro-mite si astadi pentru viitoriu. Vom cautá se con-

tinuám mersulu, luat din inceputu, vom tractá cestiunile, ce se ivescu in biserica si in scóla, ne vom silí, ca pre bas'a experientieloru cascigate in trecutul nostru de opt ani de dile, se-corespundemu totu mai multu chiamárii ce ne-am impusu.

In aceste conditiuni si cu acésta promissiu-ne presentám astadi inaintea onoratulu publicu, si-i ceremu spriginulu pre anulu 1885.

Pretulu de abonamentu remane totu celu de pana aci, si carele se vede in frontispiciulu foi. Banii de prenumeratiune ne rogám a-se tra-mite mai cu inlesnire prin asemnata postala la tipografi'a diecesana.

Redactiunea.

Nr. 911 B.

IOANU

din indurarea lui Dumnedieu Episcopulu bisericeii drept-credincióse resarítene in Eparchi'a romana a Caransebe-siului.

Iubita preotime, evlaviosiloru crestini: Daru indurare si pace dela Dumnedieu Tatalu nostru, carele este in ceriuri!

„Astadi s'a nascutu vóna Mantuitoriulu.“
Luc'a 2, 11.

Cand s'a nascutu Domnulu nostru Isus Chris-tosu ingerulu a adusu pastoriloru, cari pazéu tur-mele loru in campiile Vifleemului acést'a imbu-curatóre veste:

Astadi s'a nascutu Mantuitoriulu.

Si intr'adeveru astadi s'au sfersitu septema-nile lui Daniilu, astadi s'au implinitu prorociile prorociloru, s'au ascultatú oftarile patriarchiloru, astadi s'au implinitu tóte dorintiele popóreloru, pentru-cá ceriulu si-a deschisu canalurile sale, si a facutu, ca Mantuitoriulu sè-se cobóre pre pa-mentu ca róu'a.

Colo in deramatur'a de pestere se afla cu-ventulu celu vecinicu, intieptiunea lui Dnmne-dieu, Imperatulu marirei, bucuri'a ingeriloru, as-teptarea popóreloru; se afla Mantuitoriulu lumei

acoperitu cu velulu ómenirei, infasiatu cu scutece, culcatu in esle.

Acolo parintele timpurilor incepe unu siru nou de ani si de intemplari, maestrulu celu atotputernicu, care a facut diu'a si nóptea, vér'a si érn'a, tremura de frigu.

Celu ce i-si deschide numai manile si tóte le satura, tóte le umple de bunatate; celu ce se atinge numai de munti si-i face sè-se cutremure si se fumege, celu ce face cá valurile marii sè-se despice de malurile cele nasipóse, acel'a plánge ca unu pruncu, tremura de frigu ca unu omu, acel'a simte slabiciunile omenesci si suferé greutátile seraciei!

Ceriule! unde s'a mai vedintu o astfeliu de privelesce? Taina! cine te-va deslegá pre tine? Minune! cine nu-se va spaimentá de tine? Tu esti nemarginit'a indurare alui Dumnedieu, esti inceputulu mantuirei si isvorulu tuturor celoralte daruri!

Crestiniloru! vedeti, cá tain'a nascerei lui Christosu este asia de inalta, si velulu cu care a acuperit'o celu atotputernicu, este asia de sânt, încât noi nu cutezámu se-lu redicám cu mánì omenesci. Veniti dar se-ne inchinám inaintea acestei taine, si fiindcà ne aflámu adunati imprejurulu eslei Mantuitoriului nostru, veniti se ghindimu asupr'a ei, cá eslea este plina de invetiatura.

Eslea este o potere ce ne misca si indupleca, ca se ne indreptámu inim'a nóstra.

Eata materi'a cuventàrii mele de astadi. Luati aminte!

Stricatiunea din launtru a inimei omului se nasce din bolduri necurate, dupa care omulu urméza cu sumetia nevrend se asculte de minte, de religia si consciintia. Lui i-i placu bogatiile, onorurile si desfatarile trupesci si macaru cá mintea i-i spune, cá ele sunt niste bunuri numai parute, nestatornice, cari adese-ori mai multu strica de cât folosescu, omulu totusi alérge dupa densele, cu o sete fara satiu, pentrucà le cere gustulu seu celu stricatu. Omulu cu inim'a stricata arareori se indreptéza prin cuvinte si patianii, inim'a lui cea invertosiata trebue miscata, daca este sè-se astepte indreptarea lui.

Veniti dar iubitoriloru de argintu, trufasiloru si desfrenatiloru, apropiative de pestere si priviti la eslea dumnedieescului pruncu, cá se ve cunosceti pre voi insive, se uráti patimile vóstre si se ve indreptati.

Crestiniloru, cand privimu noi la eslea Mantuitoriului, mai antaiu ne vine a gandí: 1) *cà noi avem se portám seraci'a cu rãbdare.* Cum, dumnedieescule pruncu! eu se me plángu si se cârtescu in contr'a ta, pentru-cà tu nu-mi implinesci totdeún'a nesatiós'a mea sete de bani si de alte averi, pentru-cà tu faci cá ostenelele si planurile

mele se remana une-ori desierte si fara folosu? Cum? Mantuitoriulu meu, eu se cârtescu in contr'a Ta, pentru-cà nu me lasi se-mi inmultiescu averea mea, facend nedreptate altor'a? Pentru-cà nu me lasi cá se apasu mai tare pe celu slabu, se despoiu de totu pe celu seracu, se slabescu mai tare prin cametaria pe celu lipsitu, nu me lasi pre mine scumpulu si sgârcitulu, ca se gramadescu averi peste averi, pre care, Tu dumnedieescule pruncu! le-ai lapedatu si departatu dela Tine, vrend se-mi dai pilda, din care se invetiu, cá fericirea, linistea si multiamirea sufletului nu stà in averi desierte si amagitórie?

Veniti voi cetatieniloru cu stare buna, veniti plugariloru cu pamentu si mosfa, priviti la eslea Mantuitoriului vostru. Voi ve lipiti cu totulu inim'a de cele pamentesci, voi pentru unu micu castigu ve vatemati sufletulu, voi a-ti paresitu omeni'a, ce este podób'a Romanului, si umblati se ve imbogatiti cu munc'a nedrépta, voi cari cá se scapati de vre-o paguba, puneti de multe-ori si juramentu strimbu. Veniti si priviti la eslea lui Dumnedieu, celu ce a luat trupulu. Elu este facetoriulu ceriului si alu pamentului, Elu este care imparte schipturile si corónele dupa voi'a sa; Elu este care a pusu in pantecele muntiloru, si in adunculu mâriloru comori si bogatii. Au dóra socotiti, voi cá dumnedieescule pruncu n'ar fi pututu se faca, cá sè-se nasca intr'unu palatu stralucitu si se fie incunjuratu de o multime de servitori? Dar Elu n'a facutu asia, n'a venit in lume, ca se aprinza foculu acestei pofté, ci cá se-lu stinga.

Uitati-ve, crestiniloru! in ce deramatura de pestere s'a nascutu dumnedieescule pruncu, cum stà elu culcatu in esle in locu de léganu, si cum í-lu hranesce pe Elu sermanulu Iosif in sudórea fetiei sale; spuneti-mi, care dintre noi a avutu o sórte mai grea? La léganulu carui'a dintre noi s'a vedintu o seracia mai mare? Vino crestine, si privind la eslea lui Dumnedieu—Omulu spune-mi, te mai poti plange asupr'a seraciei tale, daca ai inima. Nascutu-te-ai tu mai seracu, fostai tu crescutu in mai mare lipsa, muri-vei tu mai seracu? Tu de si ai fost seracu, Te-ai nascutu in cas'a unde locuescu ómenii, ér Mantuitoriulu teu s'a nascutu intr'unu grajdu, care erá facutu pentru dobitóce. Tu te-ai hranitu cu panaa seraciei, tu ai crescutu intre greotàti si lipse nenumerate, tu ai cascigatu panaa de tóte dilele cu lucrulu maniloru tale si pe cand altii locuéu in case desfatate, se imbracau in vesminte scumpe si mancau si béu cu inbelsiugare, tu suferai lipsa i-ti acoperei golatatea cu seraci'a si-ti stemparai fóméa cu rãbdarea, dar dumnedieescului pruncu mersuiau óre mai bine? si alesusiau Elu o alta stare, in dilele ce a petrecutu Elu in lume? Cum

póte slug'a sè-se planga in contr'a Domnului seu. Tu crestine doresti se fii bogatu si se traesti bine, tu blastemi seraci'a, si vrei se scapi de ea chiar cu perderea sufletului teu ! O gandesce cât sunt de deosebite cugetele tale de cugetele dumnedieescului pruncu. Lasati pe bogati sè-se desfateze si sè-se bucure de avutiile lor si nu-i pizmuiti. Căci daca corónele puternicilor de pamentu i-si au spinii lor ascunsi, care ranescu capetele asupr'a caror'a stralucescu, nici bogati'a nu este scutita de griji si amaritiuni. Asia crestiniilor, cari sunteti mai aprópe de cei bogati decât de cei seraci, priviti la eslea dumnedieescului pruncu si ve multiamiti cu starea vóstra, ce ve póte aduce pace si linisce sufletului vostru. Asia iubitorilor daca vom suferi cu rabdare lipsele nóstre, vom scapá si de relele ce isvorescu din mandria.

Nu, unu crestin mandru, fudulu nu póte se privésca la eslea unui Dumnedieu umilitu, fara sè se rusineze, căci i-eai face imputarile cele mai amare, ii vorbeste la inima si-i arata neornduelile lui in tóta marimea lor. Cum ? eu invetiacelelu unui Dumnedieu si omu umilitu se me mandrescu si se me inalti mai presus de ceialti ce sunt asemenea mie si se despretiuescu pre alti ? Cum ? eu care am de pilda pre celu ce sau nascutu intr'o pestere seracu si umilitu, eu se me inalti inaintea lui ? eu se me fudulescu cu darurile, ce mi-lea datu natur'a, cu bunurile, ce vinu dela norocu, cu averile adunate ? eu se vreu, ca se nu me vateme nimenea, dar eu se vatemu pe toti ? eu se vreu se necajescu, se clevetescu si se despretiuescu pre toti, dar pe mine se nu me vateme nimenea cu celu mai micu cuventu, căci atunci clocoteste in inim'a mea ur'a, dusmani'a si resbunarea ? o ceriule ! cât de putiennu samenu eu cu acel'a, care stá inaintea ochilor mei culcatu in esle, cu Ddieulu meu, cu mantuitoriulu meu, cu pild'a mea ! eu iubescu tot ce-mi place, cantu totu ce-mi desfatéza simtirile mele, eu nisuescu se-mi dobandescu, ce-mi ceru boldurile mele cele stricate, si totusi me numescu invetiacelelu acelui'a, care a adunatu in prejurulu eslei sale seraci'a, lips'a, dispretiulu si asprimea !

Nascutu in toiulu ernei intr'o deramatura de grajdu, socotiti, ce frigu trebue se fi suferitu dumnedieesculu pruncu ? si ce alinare a potutu asceptá elu dela Pré Sánt'a Mari'a si logodniculu Iosif, cari putéu numai sei stérge lacremile. De abea erá pruncu de vre-o câteva dile, si-a trebuitu intre cele mai mari greotâti se fuga cu parintii sei intr'o tiara departata, ca se-si scape viéti'a de urgi'a turbatului imperatu Irodu, care a datu singerós'a porunca, ca sè se taie toti pruncii mai mici de 2 ani.

Cum ? Iubitiloru crestini, trimisulu lui Ddieu, imperatulu lui Israilu, mantuitoriulu omenimei trebuitu óre elu sè se nasca asia de seracu, asia de despretiuitu si supusu la atât'a asprime trupésca ? jidovii asceptau ei unu astfeliu de Mesia ? Ah nu ! jidovii asteptau se vina unu Mesia, care sè se arete intru tóta stralucirea si pomp'a, care se siéda pe tronulu marirei si cu puterea sa e imperatu pamentescu se invinga si se nimicésca pe dusmanii lor. Dar Ddieu in statulu intieleptiunei sale a facutu unu planu alu mantuirei nóstre cu totulu deosebitu de planulu jidoviloru. Noi am avutu lipsa de unu Mesia, care inca la nascerea sa se ne misce inim'a si se ni-o indrepteze. Elu a trebuitu se vina tocm'a asia cum s'a aretatu la nascere, pentru ca se implinésca scopulu trimiterei sale si se mantuésca neamulu omenescu. Căci cine se póte uitá la eslea dumnedieescului pruncu, celui seracu, despretiuitu si chinuitu, si se nu-si simta inim'a misicata, si se nu se afle indemnatu a urmá si elu dumnedieescului pruncu ? Mantuitoriulu nostru ajunsu in versta de 30 de ani incepe a invetiá in Iudea, cand fericesce pe cei seraci si umiliti, ér pe cei iubitori de argintu, pe cei mandri si desfrenati ii osendesce, invétia, elu altu ceva, de cât ce a invetiatu pe toti ómenii inca la nascerea sa, la eslea sa ? glasulu celu ce odiniora va despica chedrii Livaului, care pe cei mandrii ii vá umili cu atotputernici'a s'a, care pe cei sgârciti i-va lipi de averile lor, ér celoru desfrenati le va aretá indoit'a lor peire, acelu glasu nu este altulu, de cât glasulu plin de dragoste alu dumnedieescului pruncu culcatu in esle, care ne striga : întórceti-ve si parasiti caile faradeligiloru si vedeti cât de tare se deosebesce inim'a mea, voi onorea. bogati'a de desfatarile trupesci pe care voi le tieneti de norocirea cea mai mare si pe care voi cautati se-le castigati chiar cu perderea sufletului vostru, tóte acestea eu nu le pretiuescu, imprejurulu eslei mele nu vedeti decât lipsa umilintia si chinu. Voi in totu anulu veniti si uitati la eslea mea si nu ve rusinati de pild'a mea. Voi ve infatisiati in totu anulu inaintea eslei mele cu o inima, ce este predata cu totulu la poftele cele trupesci. Voi vedeti că pentru voi suferu, pentru voi tremuru de frigu, pentru voi plângu, si voi totusi ve duceti dela eslea mea fara de a-ve simti inim'a vóstra cât de putiennu miscata, voi ve întórceti la casele vóstre si umblati totu pe caile cele vechi ale pecatorulu vóstre. Voi la serbatorile nascerei mele rîdeti si glumiti, ér eu plângu, voi ve inuibati in mancari si beuturi, ér eu suferu lipsa, voi pecatuiti ér eu me pocaescu aici in esle.

Iubitiloru crestini ! lasavom noi privirea nóstra la eslea mantuitoriului se tréca si in anulu

acest'a fara folosu sufletescu? Óre infatisiane vom noi inaintea eslei dumnediescului pruncu si in anuln acest'a totu cu inim'a impetrata, si stricata? Óre lasavom noi se tréca nascerea Dlui si in anuln acest'a, fara ca se ne indreptám naravurile nóstre cele pecatóse? O nu! dilele nascerii Dlui Christosu suntú dile de mantuie, care se potú sferá fara de a bagá noi de séma.

Se ne deschidemu dar inimile, si se facemu, ca ele sè se misce odata si sè se indrepteze, privindu la eslea dumnediescului pruncu. Se ne rusinám de lips'a si seraci'a cea mare, ce o vedemu la nascerea Dlui Christosu, càci ea osíndesce cametari'a nóstra si lacomi'a de avere. Ea osíndesce jeluirile, cartirile, superarea si nerabdarea nóstra, prin care ne sculám in contra provedintiei, cand ne aflám in lipsa. Ea ne osíndesce, cand noi ne blastemám orbesce sórtea nóstra.

Se ne rusinám crestiniloru, vedindu ne-marginit'a umilintia a lui Ddieu — Omulu, càci ea osíndesce nesuferit'a nóstra mandria ce o a-retám cu cuventulu si cu fapt'a, cand nu ne supunemu mai mariloru orínduiti de Ddieu, cand nu vremú se scimú de ascultare, cand despretiu-imu pe celu mai seracu, asuprimu pe celu mai slabu, pizmuimu pe celu mai tare, gonimu pre celu asemenea cu noi, cand ne resbunám infricosiatu in contra celui ce ne-a vatamatu cu celu mai micu cuventu.

Se ne rusinám de asprimea si chinulu, ce vedemu ca suferé dumnediesculu pruncu culcatu in esle, ce ele osíndescu moliciunea nóstra, osíndescu poftele si desfrenarile nóstre, prin care stricám tenerimea cea nevinovata si nepatita, dâm pilda rea la tóta comun'a, la totu satulu: eslea dumnediescului pruncu osíndesce lacomi'a nóstra in mancare si beutura, de unde vine ca mai de multe ori nesfintimu duminecile si serbatorile petrecendu in birtu, sèu umblandu cu carulu la carausie, sèu la terguri atunci, cand in s. biserica se sfintiescu si se impartu daruri de care noi romanii avem asia de mare lipsa, mai in aceste vremi grele. Eslea mantuitoriului osíndesce locomi'a de beutura, de unde vine, ca be-tele femei acasa se machnescu si se supera, copii si slugile se strica vedindu pild'a cea rea, economi'a casei slabesce, pacea si liniscea familiei se nimicesce, credinti'a casatoriei se vatama, si mani'a ceriului se vérsa in siróie asupra nóstra si asupr'a comunei nóstre.

Asia Iubitiloru, se grigimu de inim'a nóstra, se o curatimu de tóta spurcatiunea, si se o predám in tóta curatieni'a Mantuitoriului nostru Christos, care ni o cere cu atât'a dragoste, cá atunci, cand va veni elu a dóu'a óra, nu ca se ne mantuésca, ci se ne judece, se ne invredni-

cimu a stá de-a drépt'a lui, si a audí fericitórele cuvinte: veniti binecuventatii Parintelui meu si intrati intru imperati'a lui Ddieu, carea la totú Vi-o poftescú. Amin.

Caransebesiu, 12. Decemvre 1884.

Alu Vostru tuturoru

binevoitoriu:

Ioanu Popasu, m. p.
Episcopu.

Inim'a si desvoltarea ei.

(Continuare).

Propriamente totu omulu se nasce de omu bunu, omu moralu, si daca cu tóte aceste aflám cà cineva devine omu reu, nemoralu, nu o potemu atribuí decát numai educatiunei gresite, neconsciintióse. Tocmai in desvoltarea simtiului moralu trebuie se fie educatoriulu mai consciintiosu, càci simtiulu moralu e fórte adeseori atacatu de catra reutatile si coruptiunile vietiei publice.

Presupunendu, cà manualele prescrise de feliu nu contradicu moralei, se nu fie indiferentu educatoriulu nici la aceea, ce cetesce elevulu, pentruca si scrierile beletristice moderne, cari se inmultiescu pe di ce merge ca buruenile cele veninóse, — inca si-au victimile loru.

In fine nu potú ca se nu facu amintire — desi cu putiene cuvinte — despre presiunea morala a teatrului. Referitoriu la acést'a sustienú, cà inca si atunci, daca teatrulu nu ar fi unu magazinu licentiatu alu desfrenariloru si mascariloru precum e adi, ci ar fi remasu pe langa destinatiunea originala, nu póte desvoltá simtiulu moralu in prunci din simpl'a cauza, cà teatrulu e facutu pentru ómeni copti; éra piesele scrise anume pentru prunci, asia numitele drame de scóle, nu se potú considerá decát numai de unu feliu de degenerare.

Nu mai putienú trebuie se nisuimu intru desvoltarea simtiului religiosu, pentruca si moralitatea numai in paralela cu acest'a póte se devina salvatória. Ori ce se dica acei'a, cari si-torméza morala independenta de relegiune, istori'a ne dovedesce pré eclatantu, cà moralitatea fara relegiune e o frasa góla, si cà popórele „morale nerelegiöse“ au decadiutu, s'au nimicitu cu totulu.

Pana cand Athen'a si Rom'a au fostu relegiöse, pana atunci au predominitu asupra patimiloru, si au invinsu cu gloria pre toti inimicii; dar dupace se latí in ele nerelegiositatea, necredinti'a, se latí totodata si egoismulu, pred'a si tóte relele. Si in fine ce li-fu sórtea? Nimicirea totala.

Inse daca acést'a este asia, apoi desvoltarea simtiului religiosu e nu numai momentosu, dar totodata si scopulu celu mai principalu alu educatiunei.

Simtiulu religiosu se areta fôrte de tempuriu, prin urmare si desvoltarea aceluia trebuie se o incepemu de tempuriu. Sunt pedagogi, cari urmarindu principiulorui lui Rousseau, numai atunci amintescu inaintea elevilor de numele lui Dumnedieu, candu inteligenti'a acestor'a a ajunsu la unu ôresi-care gradu mai naltu. Ce logica fortiata, contra naturala! Sêu dôra noi, cei copti dejă la minte, potemu se pricepemu, se esplicămu enigmele, mysteriele religiunei? De felu nu. Inse le credemu pentruca nu contienn in sine nimicu, ce ar contradice mintei.

Dar abstragendu dela aceste, ar fi o absurditate, daca amu presupune, că numele lui Dumnedieu s'ar potê tienê in secretu inaintea prunciloru indata ce se descêpta in ei consciinti'a.

Fenomenele maiestose ale naturei nu potu se nu atinga si inim'a prunciloru inca nedesvoltati, ci ii facu se cunôsca si ei caus'a acelor'a.

Si ce respunsu dă atunci mam'a iubitoria fiiloru sei? Nu pôte vorbi despre cauzele imediate, căci acelea nu le-aru pricepe, si asia vrendu, — nevrendu e silita se amintêsca de Dumnedieu, ca de caus'a finala a tuturor fenomenelor.

Inse sê scie educatoriulu, că simtiulu religiosu nu se pôte creă, ci numai desvoltă si perfectionă. Êra ce se referesce la desvoltarea, perfectionarea acêst'a, se nu incepemu cu filosofari abstracte, ci se urmarimu Invetiatiului dumnediescu, care prin exemple si parabole si-a exprimat ideile sublime. Apoi nu numai catechetulu sê se ocupe cu desvoltarea simtiului religiosu, dar toti acei'a, cari se ocupa cu elevii. — Acêst'a pofta se pare a fi esagerata, cu tôte că nu este sciintia in acarei invetiare si propunere se nu potemn aretă esistinti'a unui Dumnedieu atotsciotoriu, atotpotinte si preste tôte bunu.

Cu durere trebuie se observămu, că scôlele de adi — inca nici cele confessionale — nu punu mare pondu pe desvoltarea simtiului religiosu, fara care omulu nu e mai multu omu, ci dobitocu.

Necredintiosulu de comunu e neindestulitu cu sine, si cât mai tare s'a radecinat in elu necredinti'a, cu atât vede viêti'a acêst'a pamentêsca de mai nesuportavera, si de ôrece nu vrea se aiba Dumnedieu, desperêza cu totulu, si in desperarea finala iê in mana arm'a; se sinucide se scape de viêita.

(Va urmă.)

Krates.

Predica despre insocirea rea. *)

„Sociulu nebunului va fi nebunu“
Pildele lui Solomon c. 13—20.

Avutia mare este pentru omulu intieptu preteni'a omului inzestratu de fapte bune si crestinesci;

*) Dupa I. Stapfer.

de ôrece bunatatea ei nu se pôte apretiu: Dice st. Augustin: Nu sciu, ca ce ar fi potutu dă Ddieu omulu mai bunu afara de intieptiune; decăt amicitia, preteni'a sêu insocirea buna?

Prê intieptulu Ddieu a creatu pre omu asia, ca elu sa traesca in societate, de aceea se si numesce omulu fintia sociala: adeca iubitoriu de societate. Adeverat'a si crestinesc'a insotire invrednicesce pre omu, ca sê se avente si intre in ceriuri, că acolo se fie in societatea santiloru si a angeriloru.

Precăt este de buna si folositoria adeverat'a insocire crestinesca, inzestrata cu fapte bune, pre atât'a este de rea si primejdiosa acea insocire, carea e impreunata si patata de petele pecatului, fiindca aceea nu numai ca turbura viêti'a in lumea acêst'a; ci inca o nefericesce, si pentru vecia espunend-o vermiloru ne adormiti si focului ghenei vecinice.

Acêst'a e caus'a, de atât mintea sanatosă cât si sant'a scriptura, ne invetia, ca se ne ferim de insocirea ômeniloru rei si fara de lege, dăca voim se scapăm de munc'a iadului, căci „sociulu nebunului va fi nebunu.“

Prin testulu meu voescu a ve pune inainte pagub'a vâstra cea mare, ce poteti se o aveti insocindu-ve cu ômenii cei fara de lege. —

Dea ceriulu ca prin predic'a mea de astadi se potu rumpe legaturile acelea ce v'a legatu pre voi de societatea pacatosiloru, se ve potu face, că, cautand se cautati preteni'a ômeniloru de bine. O de v'asi potê aduce ca se diceti si voi cu David „N'am si-diutu cu ômenii desierti, si cu cei fatiarnici n'am umblatu. Eu urescu adunarea facatoriloru de rele, si cu cei nelegiuiti nu siedu.“ Ps. 26—4—5.

Dômne Ddieule! Tu esci pretenulu nostru celu mai bunu, de am perde tôte remanendu-ne tu, suntem destulu de bogati avendu-te pre tine parinte. Santiesce-ne pre noi, ca se nu pecatuimu contra Ta, invrednicesce-ne, a caută societatea placutiloru Tei, cari sunt buni si santi, că si tine, Dômne, ca asia se fimu nedespartiti de tine in veci.

Dice intieptulu Solomon, ca „sociulu nebunului va fi nebunu“ Sub cuventulu nebunu intielege pre acei ômeni necredintiosi si fara de lege, pre cari cu dreptulu ii numesce de nebuni; fiindca viêti'a loru n'are nici unu scopu intieptu, dupa care se-si indrepte faptele sale, nu cugeta unii ca acei'a la marirea Ddieesca nici la fericirea loru vecinica spre care sunt creati, ci ei se ingrigescu numai de trupurile lor, era de nemuritoriulu loru sufletu nici ca le pasa, ei pretinescu pecatulu mai multu de cât virtutea, mai bucuos mergu in iadu decăt in imperati'a ceruriloru. — Cine dar nu ar numi pre unii ca si acestia cu Intieptulu ca „sociulu nebunului va fi nebunu.“

Dône lucruri voiescu a ve face cunoscute vâua adi I. A.

Antaiu Ca prin insocire cu cei fara de lege se periclitêza omulu pre sine insusi; ér a 2-a ca prin insocire cu cei fara de lege periclitêza omulu si pre altă nevinovati cu cari vine in coatingere. Luati aminte!

Preteni'a omului cu cei rei, periclitêza viêti'a, môrtea si salutea vietii cei vecinice.

Preteni'a omului cu cei rei periclitêza sufletulu, trupulu si bunastarea omului.

Insocirea rea tempindu priceperea, nasce dispretiulu religiei, căci de-si s'a crescutu vre-unu teneru cu evlavia si pietate crestinesca, prin insocirea sa cu cei rei, uita in graba pietatea sa. Si daca am si fostu cineva mai nainte iubitoriu de biserica sâa

zelosu inchinatoriu de Ddiu, dupa insocierea sa cu cei fara de lege, va fi necredintiosu, batjocoritoriu de Ddiu si de asiediamintele lui, cari fapte tempescu priceperea omului totu mai tare.

Cu privire la voia, insocierea cu cei stricati, abate pre omu dela bine spre reu; si daca cineva mai nainte au fostu aplecatu a urmă vorbirilor sante otarind in fine a trăi viétia crestinésca, dupa insocierea cu cei stricati tôte modalitatile ducătoare la scopu despretiundu-le se inclina totu spre mai reu, mergendu astfeliu de buna voia si cu pasi repedi in nefericirea vecinica.

Er ce privesce *dorinti'a*, aceea prin insocierea omului cu cei fara de lege se espune la mii si mii de curse, ce o insiéla la pecate, la cari curse este fôrte cu greu a contrastá, — fiindca si asia cugetele si simtirile omului sunt dela natura aplicate mai multu spre reu, ca spre bine, dar mai vediendu si exemple rele, ôre ce face ea atunci'a? D'apoi merge in periclu intocmai, ca paserea ôrba, carea-si încâlcesce picioréle in astfeliu de latiu, de unde nu mai pôte scapá.

Sociulu nebunului pica in primejdia nu numai sufletésca, ci si trupésca, fiindca insocierea rea nasce felurite pecate. Ea strica sanatatea trupului, fiindca nesatiulu si necuratiuni'a este isvorulu bôleloru, care ticalosiesce viétia absorbendu puterea trupului. Câti suntu numai aici intre voi, cari dupa etate ar trebui se fie tari ca stenc'a, dar durere, ca-su morbosu si fara putere de viétia; fiindca prin sburdalnicia loru din teneretie si-a enervatu puterile de totu. — Multi suntu inca, cari oftéza Dómne! nu me seurtá la mijloculu vietii mele, dar nu vedu, cumca chiar ei prin insocirile loru cele rele si-scurta viétia. Ba chiar si condamnatii, cari pieru prin man'a gadelui, de multe ori au marturisitu, cumca tristulu loru sfersitu se pôte atribui, numai insociriloru loru cu ômenii cei fara de lege, si depravati.

Cine se insotiesce cu nebunii si ômenii fara delegiloru si-primejduesce starea sa, fiinduca si-prada averea, si-negliga diregatori'a, prin ce atât elu cât si famili'a lui devinu la sapa de lemn. — De ar dá bunulu Ddiu I. A. ca se nu fie intre voi de aceea, carii prin insocierea loru cu cei fara de lege se si fie stricatu cinstea (onórea) si bunastarea sa si a familiei sale. Omulu, carele e insocitu cu cei fara de lege, si-perde numele seu bunu, care e nepretiubil, pre unulu ca acel'a ômenii de bine lu-despretiuescu si cu densulu a-se insoti nu voiescu, de aceea pe unulu ca acela nici ca-lu radica la vre-o diregatorie. Mai departe sociulu celoru fara de lege iubesc sfad'a, vrajb'a, batai'a, si se face celu mai mare blastematu. Eta ce dice intieleptulu Solomon pild. c. 23—29—30. „Cine are dorere? Cine suferintie? Cine are sfada? Cine are ochi rosii? Cine are rani pentru nimicu? Cei-ce siedu multu la vinu.“

Insocierea cu nebunulu aduce primejdie omului nu numai in viétia, ci si la mórte. De ar si trăi cineva in societatea celoru fara de lege in bucurie deplina viétia sa intréga, in urma mórtea totusi pune capetu traiului seu sburdalnicu. Unulu ca acel'a in agoni'a mortii sale se rôga de pretenii sei, ca se-i ajute, se-lu mantne, căci numai pôte suferi greumentulu manei lui Ddiu ce-lu apasa. Dar vai! nu este mantuire, căci de recugeta elu la dilele lui petrecute in batjocur'a si hulirea de Ddiu, daca recugeta la dilele lui abia petrecute, vede pre infricosiatulu judecatoriu, aude glasulu lui tunatoriu, cum cere a-i dá séma despre viétia sa petrecuta in fara de legi.

— E fara mangaere unulu ca si acel'a cugetandu la viétia vecinica, sciindu, că acolo nu pôte avé parte de insocierea dreptulu Ddiu, deórece insocierea lui cu cei rei l'au facutu robulu diavolului si slugiloru lui, ca asia se fie in veci nefericitu.

In fine *insocierea* cu nebunulu periclitéza omulu nu numai in *viétia* si *mórte*, ci si in *fericirea vietii vecinice*. — E unu adeveru necontestaveru acest'a I. A. pentruca dupa insocierea cu cei fara de lege têmesce priceperea, precum ve amintii mai susu dormitéza consciuti'a sufletésca, daca prin aceea insociere se întórce voi'a dela bine spre reu, simtirile si-afla placere in exerciarea pecatorulu; atunci nu e mijlocu de mantuire pentru astfeliu de ômeni. — si asia unii ca acesti'a se potu acceptá la osînda sigura.

Credeti-mi voi pretenii celoru fara de lege, că voi in viétia viitóre nu veti avé alti 'preteni, decât pe acei'a, ce i-ati avutu aicea, adeca pre sermanii vostri necredintiosu si pe deavolii iadului de acaroru insociere nu veti avé nici o bucuria: fiindca in viétia viitóre veti fi torturati de pretenii vostri diu'a si nóptea. — Deci de si nu voiti, se credeti acum'a, vá trebui, că se credeti atunci'a, ca este pré adeverata dicerea intieleptulu Solomonu „Sociulu nebunului va fi nebunu.“

II.

Sociulu nebunului seu celoru fara de lege nu se periclitéza numai pre sine, ci mai trage dupa sine si pre altii. Despre acést'a in acést'a parte a vorbirei. Cine are urechi de auditu se anda!

Daca sunteti voi, cei ce v'ati insocitu cu cei fara de lege ômeni *teneri* si ve mai traescu inca si parintii: atunci voi prin acea insociere amariti viétia si dilele parintiloru vostri. Pentruca ce pôte superá pre unu parinte mai multu decât cand voi despretiundu invetiaturile si sfaturile loru, ve insociti cu cei fara de lege, dandu astfeliu cauza, ca oftandu in durerea loru se dica vai fiule! cum te-ai potutu abate dela calea si fric'a lui Ddiu? cu carele te-am impreunatu eu prin santulu botezu, si lapadandu tu sfaturile mele te-ai facutu sociulu blastematiloru cu cari grabesci in munc'a iadului.

Ce pôte fi durerosu pentru unu parinte, decât cand pruncii prin astfeliu de insociere ii amarescu dilele vietii? N'au astfeliu de parinti bucuria nici de avere nici de banii loru, sciindu că si acei'a vor fi numai mijlóce prin care fiii loru mai multu se voru stricá. — Si daca se bolnavescu unii ca acesti prunci, parintii desperéza de locu, de frica că murindu fiii loru, fara a-se pocái, cand voru stá naintea dreptulu judecatoriu, voru fi osenditi fara indurare; ér reposandu acei'a, parintii loru in desperare esclama cu Davidu „fiulu meu Avesalonu, fiulu meu Avesalonu! mai bine a-si fi moritu in loculu teu.“

Dar vai ce durere cuprinde inim'a parintiloru, cand vine ceasulu mortii loru insusi, si pre pruncii loru ii scie ca-su totu in societatea ômeniloru celoru fara de lege, carea-i duce la osînd'a sigura. Si si acést'a imprejurare dovedesce din destulu adeverulu disei lui Solomonu la c. 19—18 din pilde „Nefericire este fiulu nebunu pentru tatalu seu.“

2) Cand inse parintii iubescu societatea aceloru fara de lege, ei tragu dupa sine in periclu si pre pruncii loru nevinovati. Nu voiescu a afirmá, ca numai prin aceea, ca pradandu-le averile ii lasa la traist'a cersirei, — desi acést'a inca este nefericire destulu de mare: totusi fiind asést'a nefericire numai temporală si nu vecinica, nu e cea mai insem-

nata; ci mai vertosu dicu, că prin exemplele rele a le parintiloru stricandu-se pruncii se duc in foculu genei vecinice. Parinti nesocotiti ce sunteti! cum ve-ti dá seam'a prunciloru vostri nainte judecatorului celui dreptu in diu'a cea mare si infricosiata? Ce veti raspunde Dlui la intrebarea, de ce n'ati crescuta pre fiii vostri bine si cum se cade, cari au fost lasati in grigea vóstra? Acuma ceru din manile vóstre sangele lor nevinovatu, fiindu insocirile vóstre cu nebuni i-a stricatu pre ei. Ce cugetati voi, că voru face pruncii vostri in diu'a osindei. Nu ve insielati, că ei in diu'a necasuriloru lor voru dice dreptului judecatoriu si nu fara cauza: Dómné! n'am stá noi adi in faci'a ta plini de osínda, daca prin exemplele parintiloru nostri n'am fi fostu abatuti dela frie'a ta, si n'am fi fostu trasi in societatea ómeniloru rei si depravati.

3) Si chiar de n'ar fi socii celoru fara de lege nici *teneri* nici *parinti*; totusi ei prin insusirile lor cu cei rei, trag in periclu vecinicu pre cei din apropierea lor. Unii ca si acesti'a nu numai că sunt spre *greumentulu* pamentului neaducendu ceva *rođu folositoriu* in lume, ci mai vertosu prin *viéti'a* lor stricata intarita mani'a lui Ddieu asupr'a lumii, fiind-ca prin nepocainti'a lor stricandu totu mai multu pre altii, inmultiesce numerulu celoru vrednici de osínda. CREDU, că v'am documentatu din destulu I. A. cumca pré adevératu graiesce Intieptulu cand dice că „*Sociulu nebulului va fi nebulu.*”

Ve rogu dar pre voi cei ce pana acum'a a-ti fostu socii celoru nebuni de sunteti teneri ori betrani, ca se rumpeti odata pentru totdeun'a legaturile vóstre cu densii, puneti in inimile vóstre otaríre tare, că de acum nainte nu ve veti mai insoci cu ei, ca se nu mai pecatuiti.

Parintiloru! feriti-ve a dá fiiloru si fiiloru vóstre exemple rele, si de observati, că acei'a sau insocitu cu cei fara de lege, admoniandu-i cu blandetie, nísuiti ai abate la calea cea buna. Unde acést'a n'ar folosi din destulu, mustrandu-i, puneti-le nainte durerile si necazurile ce vi-le causéza, si daca nici acést'a n'ar ajutá: atunci folosití-ve de dreptulu vóstru naturalu, că macaru cu forti'a se-i smulgeti din societatea celoru fara de lege, căci érási dice Intieptulu Solomonu la pilde c. 13—14. „*Cel-ce crutia varg'a s'a, uresce pre fiulu seu*” — Bagati inse bine de seama, că pe langa admonitiunea buna se le premergeti si cu exemple bune, — ca se poteti dice si voi cu Davidu „se nu locuiesca in launtrulu casei mele celu ce face viclesingu Ps. 101—7. Numai asia va fi darulu lui Ddieu cu voi si famili'a vóstra. Inse rugati pre Ddieu cu deadinsulu, că se binecuvinte nisuintiele vóstre, si se indeparteze tóte relele dela iubittii vostri.

Teneriloru! caror'a ve place insocirea cu cei fara de lege, vóue ve dicu, că voi prin acea insocire mergeti a órb'a in prepastia, voi faceti, că parintii vostri s'e se insiele cu sperantiele puse in voi, pentruca lapedandu voi sfaturile lor i faceti, că se apuna mai nainte de vreme in mormentu. Voi tieneti a fi fericire aceea impregiurare, că voi in societatea celoru rei poteti vorbi fara de sñala, dar de a-ti pricepe voi, că cât este de primejdíosa pentru voi libertatea acést'a din societatea blastematiloru, daca a-ti pricepe voi, că unde va se ajungeti voi cu sburdalnici'a vóstra adevér, adevér, graiescu vóue, altcum a-ti lucrá, va-ti întórce cu o óra mai nainte dela calea perirei vóstre sigure. Fiiloru speru, cumca

se mai afla intre voi de acei'a a caroru consciintia sufletésca n'au adormitu de totu, pocaiti-ve, că dilele rele sunt, căci acei'a in cari cunoscintia au adormitu de totu, acei'a mergu fara cáta mustrare in robí'a deavolului. — Dee Ddieu fiiloru mei sufletesci, ca rumpendu-se legaturile vóstre ce van legatu pre voi de ómenii faradelegiloru, se poteti scapá de osínda vecinica.

Ve rogu dara, ca pentru fericirea sufletului vóstru, pentru dragostea parintiloru vostri, pentru indurarea lui Ddieu si scumpu sangele Dlui nostru Isus Christosu ce l'au versatu pentru voi, se rumpeti odata legaturile vóstre cu ómenii faradelegiloru, se traiti in curatienia, santienia si in infrenare. De veti face voi acést'a, Ddieu va fi pretenulu vóstru, căci scrisu este „eu sum parintele vóstru si voi misunteti mie fiii. In societatea lui Ddieu veti aflá indestulire, deplina fericire. Atunci, numai atunci veti avé voi si pre ómenii de bine in preteni'a vóstra; ér reposandu voi veti petrece *viéti'a* vóstra pré marita dimpreuna cu angerii si cu santii.

Panrinte Sante! invednicesce-ne pre noi de dragostea si preteni'a ta, feresce-ne Dómné de insocirile cele rele si de insielaciunile lumei acesteia, ca se potemu ajunge in imperati'a ta neintinati si fara prihana. Amin.

D i v e r s e.

* **Chirotesia.** Parintele Teodor Filip s'a chirotesitu Joi'a trecuta prin Pré Santi'a Sa, parintele Episcopu Ioanu Metianu intru protopresviteru pentru tractulu Pestesului. Felicitámu pre noulu parinte protopresviteru, si dorimu, că Ddieu se-i ajute, se póta pastorí cu succesu tractulu incredintiata.

* **Balu romanu in Aradu.** Reuniunea femeiloru romane din Aradu si provincia va arangia Joi in 5 Februaru nou 1885 „unu balu” in sal'a hotelului „Crucea Alba.” Venitulú acestui balu este menita pentru fondulu reuniunei, in scopu de a infientiá unu institutu pentru educatiunea fetelor romane. Balula acést'a, judecandu dupa preparatiunile, ce se facu va fi unulu din cele dantaiu baluri din Aradu.

* **Conferintie literarie.** Astadi la 6 óre sér'a va tiené o conferintia literaria in sal'a institutului pedagogico-teologicu diu profesorulu Atanasíu Tuduescu. Obiectulu despre carele va vorbi Ds'a este: „Pasteluri si legende.” Cu acést'a ocaziune va cantá si Dlu Dr. G. Vui'a, acompaniatu pre pianu de dn'a Vui'a, ér dr'a Georgin'a Missiciu va esecutá o piesa pre pianu.

* **Chirotonia.** Clericulu absolutu Iustinu Iacob Dascalu, a fost chirotonitu intru preotu pentru postulu de capelanu, sistemisatu pre langa parochi'a din Arad-Gaiu.

EDICTU.

Anna Lesianu, soti'a legiuita alui Iosifu Dioszegi din Giula-magiara, carea parasindu-si barbatulu seu de 3 ani de dile fara a i-se sci ubicatiunea, conform decisului scaunului protopopescu alu Chisineului dtto 29. Octomvre 1884. Nr. 54. cu acést'a este avisata, ca in terminu de 6 luni, s'e se presenteze inaintea acéstui scauna, unde barbatulu au intentatu contra ei procesu divortialu, căci in casu de necompareare, se

va decide caus'a si in absentia ei fara de nici o im-pedecare.

Din siedinti'a scaunului protopopesu alu Chisineului tiena in Chitighazu la 29. Octomvre 1884.

Petru Churlescu, m. p.
protopresviteru.

CONCURNE.

Se escrie concursu pentru statiunea vacanta invetiatorésca din comun'a Araneagu, cu terminu de alegere pe Duminec'a dupa botezulu Domnului Isusu adeca: in 13. Ianuariu st. v. 1885.

Emolumintele sunt:

- 1) In bani gat'a 120 fl. v. a.
- 2) Jumetate sesiune pamentu aratoriu de cl. III.
- 3) 12 orgii lemne, din care are a-se incaldi si scól'a.

4) Pentru scripturistica 5 fl. v. a.

5) Cuartiru si gradina de 800⁰l.

Recursele instruate cu testimoniu de cualificatiune si din limb'a magiara sunt a-se adresá subscrisului comitetu parochialu si a-se trimite Domnului inspectoru de scóle Florianu Monti'a in Sicul'a, per B. Ineu, apoi in vre-o Dumineca ori serbatóre a-se presentá in Biserica pentru a-si aretá desteritatea in cantu si tipicu.

Araneagu, la 12. Decemvre 1884.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu mine: **Florianu Monti'a**, m. p. inspectoru.

Pentru intregirea postului vacantu de invetiatoriu la scól'a gr. or. rom din Harmadia, in protop. Lugosiului; se escrie concursu pana in 30 Decemvre a. c. st. v. cand va fi si alegerea.

Emolumintele sunt: 140 fl. salariu anualu, 20 meti de cucuruza in bómbe 8 stengeni de lemne, din cari are a-se incaldi si scól'a, 5 fl. pentru scripturistica, 5 fl. pentru conferintiele invetiatoresci, cortelu liberu liberu cu gradina de legumi.

Recursele conformu stat. org. bis. a-se adresá catre Comitetulu parochialu gr. or. din Harmadia si a-se tramite Rev. Domnu Georgiu Pesteanu protopresviteru in Lugosiu.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu Dlu protop. si inspect. scolaru.

Pentru ocuparea postului de invetiátóre la scól'a de nou infiintata in comun'a Agrisiu, protopresviteratulu Siriei (Világos) inspectoratulu Agrisiului, se escrie concursu pe langa emolumintele urmatóre:

- 1) Salariu anualu 350 fl. v. a.
- 2) Pentru cuartiru pana cand comun'a bisericesca va fi in stare ca se dea cuartiru in natura 50 fl. v. a.
- 3) 20 metri cubici lemne in natura esclusivu numai pentru invetiátóre, au pretiulu loru conform preliminarului,
- 4) 10 fl. diurne pentru conferintie.

Recurentele au a-si subscrerne recursele loru adresate com. par. la inspectorele cercualu de scóle concerninte Florianu Monti'a in Sicul'a p. u. B.-Jenó pana in 30. Decemvre a. c. st. v. in carea di se va tiena si alegerea.

Dela recurente se cere 1) Estrasulu de botezu, 2) Atestatu despre conduit'a de pana acu, 3) Testimoniu despre absolvirea preparamandiei, 4) Testimoniu

despre depunerea esamenului de cualificare si a limbei magiare, ér déca au fostu invetiatorésa despre sporiulu reportatu de pana acu.

Preferintia vor avea care vor sci propune lucrulu de mana economicu-femeescu si gradinaritu atât in teorie cât si in pracsă.

Carea doresce a fi alésa are nainte de alegere pentru cunoascintia si darea de probe despre celea enumerate in acestu concursu a-se presentá in persóna.

Alés'a invetiatorésa va deveni intarita definitiv, numai dupa depunerea esamenului de vara dupa ce prin comisiunea esaminátóre va fi decretata de apta de carier'a sa de invetiátóre.

Datu in Agrisiu, la 2. Decemvre 1884.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu inspectorulu **Elorianu Monti'a**.

Din lipsa de recurenti se escrie a 3-a óra concursu pe postulu de capelanu de clas'a III-a pe langa neputinciosulu preotu Ioan Radulescu din comun'a Dragsina, protop. Jebelului cu terminu de alegere pe 23 Decemvre a. c. st. v. cand se va tiena si alegerea.

Emolumintele impreunate cu acestu postu sunt: a) $\frac{1}{3}$ parte din un'a sesiune paroch. comasata b) $\frac{1}{3}$ parte din tóte venitele stolare dela 112 familii c) $\frac{1}{3}$ parte din birulu paroch. si adeca: 84 case dau $\frac{1}{4}$ éra 20 de case dau câte 5 oche de bucate parte gráu, parte cucuruza.

Doritorii de a competá la acestu postu au a-si trimite suplicele de concursu instruate conform stat. or. si regulamentului pentru parochii district. prot. Alesandru Ioanoviciu in Jebelu pana la terminulu sus indicatu.

In fine se obsérva, ca alesulu capelanu in intielesulu §. 4 p. 2 din regulamentulu pentru parochii dupa mórtea preotului urméza ca parochu fara a se mai face alta alegere.

Recurentii sub durat'a concursului au a se presentá in st. biserica din locu spre a-si aretá desteritatea in cantu si tipicu.

Dragsin'a in 25 Noemvre 1884.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu Protopresviterulu tractualu.

Pentru statiunea vacanta de invetiatoriu din comun'a Susaniu, protopresviteratulu Buteniloru se escrie concursu cu terminu de alegere pre 27 Decemvre a. c. st. v. cand se va tiena si alegerea.

Emolumintele impreunate cu acestu postu sunt: a) in bani 120 fl. v. a. si anume 80 fl. dela comuna, ér 40 ajutoriu dela venerabilulu consistoriu; b) 6 cubule de bucate, jumetate gráu, jumetate cucuruza; c) dela 80 numere de case câte o itia de mazere; d) 8 orgii de lemne, din cari se va incaldi si scól'a; e) Pausialu pentru scripturistica 6 fl.; pentru conferintie 6 fl. si cortelu liberu cu gradina de legume.

Doritorii de a ocupá acestu postu au a-si substerne recursele loru adresate comitetului parochialu, prin dlu administratoru protopresviteralu alu Buteniloru Mihail Sturz'a in Seprós pana la terminulu indicatu mai sus, si a-se presentá in vre-o Dumineca, séu serbatóre in sant'a biserica din Susani spre a-si aretá desteritatea in cantare si tipicu.

Susani, in 6. Decemvre 1884.

Comitetulu parochialu.